

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-6717/2025-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Saši Bušić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Marijo Novosel, OIB: 00424133048, Milekovo Selo 18, Milekovo Selo 18, zastupan po punomoćniku Marku Mučnjaku, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, zastupan po punomoćniku Kruni Kneževiću, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 2. travnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, 27. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e:

1. Utvrđuje se da je ništetna odredba čl. 2 Ugovora o kreditu broj 3210854997, sklopljenog između tužitelja Marija Novosela iz Donje Stubice, Milekovo Selo 18, OIB: 00424133048, kao korisnika kredita i tuženika Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, kao kreditora, a kojom je odredbom ugovoreno da se korisnik kredita obvezuje platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o tarifi naknada za usluge u poslovima koje obavlja Kreditor.

2. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, da tužitelju Mariju Novoselu iz Donje Stubice, Milekovo Selo 18, OIB: 00424133048, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.204,65 eur zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 27. svibnja 2026. godine pa do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 17. rujna 2007. godine tužitelj je s tuženikom sklopio ugovor o kreditu broj 3210854997. Navedenim kreditom tužitelju je stavljen na raspolaganje iznos od 30.000,00 EUR u protuvrijednosti u kunama obračunato po srednjem tečaju tuženika na dan isplate kredita. Tužitelj ističe kako je odredba čl. 2. Ugovora nepoštena i ništetna ugovorna odredbe. Naime, odredbom čl. 2. Ugovora određeno je: "Korisnik kredita obvezuje se platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge Kreditora". Navedenom odredbom definirano je što je tuženik ovlašten naplatiti temeljem ugovora o kreditu od tužitelja kao korisnika kredita, a to je glavnica te ugovorene kamate. Upravo iz navedenog je razvidno da

tuženik nije imao zakonsko uporište od tužitelja naplatiti nikakvu naknadu za obradu kreditnog zahtjeva, a što znači da je tuženik u predmetne ugovore o kreditu uvrstio odredbu koja je suprotna članku 1021. ZOO-a, odnosno prisilnim propisima Republike Hrvatske, a zbog čega je navedena odredba ništetna. Tužitelj je zbog korištenja ništetne odredbe sadržane u čl. 2. Ugovora tuženiku bio dužan i uplatio iznos od 4.393,76 kuna / 583,15 EUR. Odredbama čl. 59. Zakona o zaštiti potrošača (dalje: ZPP) propisno je da ugovor o potrošačkom zajmu, između ostaloga, mora sadržavati odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti. Odredbama čl. 81. st. 1. ZPP-a, propisano je da ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, Nadalje, odredbama čl. 81.st.2. ZPP-a je propisano da smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, dok je u stavku 3. Istog članka ZPP-a propisano da činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. Konačno, odredbama čl. 81.st. 4. ZPP-a propisano je ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Tužitelj naglašava kako on s tuženikom nikada nije pojedinačno pregovarao o bilo kojoj odredbi Ugovora o kreditu, neovisno o tome radi li se o odredbama o promjenjivosti kamatne stope sukladno jednostranoj odluci tuženika ili pak o odredbama koje se odnose na naplatu naknada za obradu kredita. Zbog navedenog, jasno je kako je odredba Ugovora o kreditu u pogledu naplate naknade za obradu kreditnog zahtjeva ništetna ugovorna odredba.

1. Tuženik u odgovoru na tužbu prigovara vrijednosti predmeta spora kako ju je naznačio tužitelj u tužbi od 21.10.2025. godine. Naime, tužitelj je vrijednost predmeta spora naznačio u iznosu od 1.327,23 EUR dok tužbenim zahtjevom zahtjeva utvrđenje ništetnosti odredbe članak 2. stavak 3. Ugovora kojim je ugovoreno da se Korisnik kredita obvezuje platiti sve naknade i troškove u skladu s Odlukom o Tarifi naknada za usluge Kreditora (dalje u tekstu: ulazna naknada). Međutim sam je tužitelj u historijatu tužbe istakao kako je naplaćena naknada u visini od 4.393,76 kuna / 583,15 EUR. Slijedom čega smatramo oportunistički naznačiti vrijednost predmeta spora u visini stvarno naplaćene naknade od 583,15 EUR, a sve obzirom da tužitelj zahtjeva utvrđenje ništetnosti upravo odredbe temeljem koje je naplaćena naknada. Tuženik ističe kako tužitelj u tužbenom zahtjevu traži utvrđenje ništetnosti odredbe Ugovora o kreditu koja se odnosi na naknadu za obradu i odobrenje kredita, odnosno tužitelj je podnio tužbu za utvrđenje iz čl. 187. ZPP-a. Tužitelj postavlja deklaratorni tužbeni zahtjev za utvrđenje navodne ništetnosti odredbe čl. 2. Ugovora o kreditu u dijelu koji glasi: „Korisnik kredita obvezuje se platiti sve naknade i troškove u skladu s Odlukom o Tarifi naknada za usluge Kreditora.“ Međutim, tužitelj ničim nije dokazao da j iznos naknade za obradu kredita uistinu i naplaćen, nego tek paušalno u historijatu tužbe ukazuje na navodnu ništetnost iste, a čime tužitelj nije ni na koji način dokazao svoj pravni interes za utvrđenje ništetnosti iste. Tužitelj nije dokazao da mu je ikakva povreda nastala niti je dokazao da bi mu eventualna povreda mogla nastati u budućnosti. Obzirom na navedeno, odredba o naknadi za obradu kredita nije ni mogla uzrokovati znatnu neravnotežu u pravima i obvezama

ugovornih strana na štetu korisnika kredita, a osobito kada se uzme u obzir da tužitelj nije dokazao da mu je naknada i naplaćena. Slijedom svega navedenog, tužitelj ni u kojem slučaju nema pravni interes za ovakvu pravnu zaštitu koju zahtijeva postavljenim tužbenim zahtjevom u toč. I. petita tužbe, jer njegovo pravo nikada nije bilo povrijeđeno niti će u budućnosti moći biti povrijeđeno. S obzirom na sve na navedeno, očito je da tužitelj nema osnovnu zakonsku pretpostavku za vođenje ove parnice u pogledu postavljenog tužbenog zahtjeva na utvrđenje ništetnosti odredbe čl. 2. predmetnog Ugovora o kreditu. Slijedom svega, tuženik predlaže naslovnom sudu da zbog nedostatka pravnog interesa, odbaci tužbu u pogledu istaknutog tužbenog zahtjeva budući da nisu ispunjenje procesne pretpostavke propisane čl. 187. st. 2. ZPP-a, odnosno budući da tužitelj nema pravni interes za podnošenje tužbe za utvrđenje, a podredno odbije sve tužbene zahtjeve tužitelja te naloži tužitelju da naknadi tuženiku parnične troškove.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u presliku Ugovora o kreditu broj: 3210854997 od 17. rujna 2007. godine, iskaz tužitelja i zapisnici s ročišta te priležeći podnesci.

4. Nesporno je među strankama da je tužitelj u svojstvu korisnika kredita s tuženikom kao kreditorom dana 17. rujna 2007. sklopio ugovor o kreditu broj: 3210854997 kojim je tuženik tužiteljici odobrio kredit od 30.000,00 eur u protuvrijednosti kune. Nesporno je da je tuženik tužitelju naplatio naknadu za obradu zahtjeva kredita, sporno je da li je odredba za obradu za zahtjev kredita čl. 2 ništetna.

5. Imajući u vidu činjenicu da je u ovom predmetu postavljen samo deklaratorni zahtjev za utvrđivanje ništetnosti pojedinih odredaba ugovora o kreditu u konkretnom slučaju sukladno odredbi čl. 40. st. 2. ZPP-a mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju je tužitelj naznačio u tužbi. Prema čl. 19. Zakona o sudskim pristojbama u parnicama u kojima je predmet spora izvršenje kakve radnje, trpljenje, nečinjenje, izjava volje, utvrđivanje postojanja ili ne postojanja određenog prava ili pravnog odnosa, ka vrijednost predmeta spora uzima se iznos koji je tužitelj naznačio u tužbi ali ne manje od 1.327,23 eur. U odnosu na navode tuženika o nedostatku pravnog interesa sud je stava da tužitelj ima pravni interes jer prema čl. 328. ZOO-a propisano je neograničeno isticanje ništetnosti, odnosno da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi dok je prema čl. 327. st. 1. ZOO-a propisano da se na ništetnost može pozvati svaka zainteresirana stranka.

6. Iz iskaza tužitelja proizlazi da kada je bio kod tuženika da je djelomično pročitao ugovor, nije primijetio taj dio što se odnosi na troškove obrade kredita, a niti mu je zaposlenik tuženika rekao da mora platiti troškove naknade kredita, a niti obrazložio od čega se ti troškovi sastoje. Kredit je bio za obnovu kuće u kojoj živi. Kuća se ne koristi niti za obrt, a niti za registraciju firme. Mjesečne rate plaćao je osobno.

7. Prema odredbi čl. 59. Zakona o zaštiti potrošača propisano je: Ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a poglavito odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti.

8. Prema odredbi čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača propisano je: Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

9. Prema iskazu tužitelja sud je zaključio da se u konkretnom slučaju nije pregovaralo o navedenoj odredbi jer se radilo o tipičnom formulacijskom obrascu ugovora, unaprijed sročenom i priređenom od strane banke koju tužitelj može potpisati ili ne te je sasvim neizvjesno da tuženik ne bi omogućio tužitelju zaključenje ugovora da navedena ugovorna odrednica nije bila uključena u Ugovor. Ugovor ponuđen tužitelju je po principu "uzmi ili ostavi", jer tužitelj je mogao samo isti prihvatiti, druge opcije nije imao. Iz sadržaja sporne ugovorne odredbe čl. 2. nije vidljivo na što se točno odnosi naknada za obradu kredita i da li je tuženik uopće imao kakve stvarne troškove vezane za navedenu naknadu. Tuženik je na opisani način postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, a prema čl. 96., 97. i 102. te suprotno odredbama ZOO-a. Odredbom čl. 96. st. 1. ZOP-a propisano je kako se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako je suprotno načelu savjesnosti, poštenja te uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema st. 2. navedenog čl. smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane ovdje tuženika te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora ovdje tuženika. Odredbe koje su se odnosile na naplatu naknade za odobrenje kredita sastavni su dio standardnog ugovora o kreditu unaprijed sastavljenog od prednika tuženika te o kojim odredbama se sa tužiteljem nije pojedinačno pregovaralo, niti je tužitelj imao utjecaj na njihov sadržaj, suprotno načelu savjesnosti, poštenja te je tužitelju nametnuta prekomjerna i ekonomski potpuno neopravdana obveza te takva ugovorna odredba uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama korisnika kredita tužiteljice kao potrošača u odnosu na tuženika.

10. Tuženik nije dovoljno vodio računa o tužitelju kao potrošaču i slabijoj ugovornoj strani te je povrijedio načelo savjesnosti i poštenja, a prema čl. 4. ZOO-a te načelo jednake vrijednosti činidaba prema čl. 7. ZOO-a stoga je ugovorna odredba čl. 2 predmetnog ugovora nepoštena i posljedično ništetna te je protivna odredbi čl. 81., 82., 90., 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača i prema odredbi čl. 322., 323. i 324. ZOO-a. Kako se radi o ništetnim ugovornim odredbama, a ništetnost nastaje na temelju zakona i djeluje od trenutka sklapanja pravnog posla, a prema odredbi čl. 323. st. 1. ZOO-a.

11. Tuženik se pozvao na odluku EU broj S-621/17 od 3. listopada 2009. godine u kojoj niti jedan dio ne ukazuje da odredba o naknada za obradu kredita nije

nepoštena odnosno ništetna. Navedena presuda je irelevantna za ovaj postupak i donesenu odluku.

12. Sud je dosudio parnični trošak tužitelju temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a u iznosu 1.204,65 eur, a koji se sastoji od: tužba – 100 bodova, podnesak 20.01.2026. - 100 bodova, ročište 3.03.2026. - 100 bodova, ročište 2.04.2026. - 100 bodova, ročište za objavu presude – 50 bodova, a što ukupno iznosi 900,00 eur za rad odvjetnika prema OT, PDV 225,00 eur, trošak sudske pristojbe na tužbu 26,55 eur, trošak sudske pristojbe na presudu 53,10 eur.

U Zagrebu, 27. svibnja 2026.

Sudac:
Saša Bušić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude strankama je dopuštena žalba u roku od 8 dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 istovjetna primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- tužitelju po pun , uz rješenje o sudskoj pristojbi na tužbu i presudu
- tuženiku po pun

Broj zapisa: **9-30888-a254f**

Kontrolni broj: **02a24-873d0-51178**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.